180 dnů s Apple Watch | Tipy pro macOS | Na zdraví! Co víte o bateriích? | Nastavení domácího NAS

214

r'i Cz

13 5

iPure.cz 214/2021, pátý ročník | Šéfredaktor a zakladatel: Filip Brož Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler Editor: Marek Nepožitek | Grafická úprava a sazba: Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | Kontakt: redakce@ipure.cz

Mýlil jsem se...

Editorial
Filip Brož

Občas je fajn si přiznat, že jsem se mýlil nebo tvrdil něco špatně. Mám na mysli své "hejty" k novým MacBookům Pro. Aktuálně používám 14" MacBook Pro, a on není vůbec špatný… Nebojte se, není to přetvářka. Spíše ochladly emoce a prvotní naštvání. Ano, stále si myslím, že porty sem nepatří, a když už, tak by spíše měly být u základních variant než u verzí Pro. Slot pro SD asi sem tam používat budu, zvlášť na přenos fotek či videa. MagSafe je pro mě starý známý, tam je to jasné. Design je o zvyku.

Každopádně se mi moc líbí nová klávesnice, kde je více místa pro prsty. Bez Touch Baru lze žít, jen musím zadávat emotikony skrze klávesnici nebo zkratky. Co ještě více kvituji je nový displej. Prostě pecka – jako na iPadu Pro. Na zbytek si počkejte do některého z dalších čísel iPure. Do té doby si užijte aktuální číslo.

Jako vždy vám přeji inspirativní čtení a zábavu.

Apple Watch jsou neskutečným pomocníkem, návykové i "buzerující". Pomůžou vám zůstat v kontaktu s blízkými, odstřihnou vás od závislosti na telefonu a ještě skvěle vypadají. Jak vnímám jejich existenci ve svém životě, když jsem je od počátku odmítal? Jaké to je naskočit do vlaku, který už ujel slušnou vzdálenost?

> dyž jsem v létě 2021 psal svou první recenzi na používání Apple Watch, mnoho jejich aspektů jsem pochválil. Slíbil jsem, že se ozvu, až se mi budou v aplikaci ukazovat trendy mého cvičení a až budu moci zhodnotit dlouhodobé používání chytrých hodinek v mém životě. Ten čas právě přišel.

ČAS

Není lepší začátek u recenze hodinek, než se podívat na jejich ukazování času. A z převážné většiny jsem spokojený. Ať už jde o jas displeje, který je už od šesté generace stále zapnutý nebo o jeho čitelnost. Používám různé ciferníky, a i když mám radši digitální hodiny, žádný vzhled ciferníků s "digitálkami" mne nechytil za srdce.

Původně jsem plánoval koupit dokonce starší generaci Series 4, abych si vyzkoušel, jestli Apple Watch do mého života budou pasovat. Opět připomínám, že technologie by tu měla být pro nás a ne naopak. Jsem ale velmi rád, že jsem zkusil už novější generaci, která má displej stále zapnutý. Moc se mi líbí se podívat na ruku, když pracuji u počítače, abych jen zkontroloval, v kolik zapadá slunce, aniž bych musel zvedat ruku ze stolu. Je to drobnost a ve výsledku to nic neřeší, ale prostě vás to potěší.

v Kolik zapadá slunce, aniž bych musel zvedat ruku ze stolu. Je to drobnost a ve výsledku to nic neřeší, ale prostě vás to potěší. Jediná věc, která neladí mému oku, je nepřizpůsobivost některých prvků velikosti displeje. Například u 40mm pouzdra se zvláštně zobrazují informace v aplikaci Aktivita. Vadí mi, že je na obrazovce vidět nejen data z jednotlivých kroužků, ale i část grafu z Pohybu. Absolutně nemáte šanci "narolovat" pouze na jednotlivé hodnoty, buď se vám u horního okraje bude zobrazovat část kruhů, nebo naopak u dolního okraje graf. To mi prostě už půl roku vrtá hlavou.

CIFERNÍKY

A tak se plynule posuneme k ciferníkům. Stále mi chybí přehlednější ciferník na způsob Praktického, který se dobře čte ale současně má málo komplikací. Moje první volba tak padá na Infograf. Čitelnost hodin je však dle mého jedna z nejhorších ze všech ciferníků a to i přes skvělý displej a svítivost.

V podstatě dělím své ciferníky na tři segmenty. První je pracovní – tedy ten, se kterým vstávám, který používám přes den a kde mám nejvíce komplikací. Všem těmto požadavkům nejvíce vyhovuje Infograf.

Druhou oblastí je sport. Zde jsem se nakonec ustálil u Digitální aktivity. Má komplikací dostatek, digitální hodiny a je to velmi přehledný ciferník. Hodně souvisí s třetím segmentem, chvílí, která je pro mě osobní, klidná a kdy se nechci nechat nijak rozptylovat. Pak používám pouze ciferník jen s časem a datem. Čistý Kalifornský nebo Typograf na celou obrazovku mi vyhovují nejvíce.

Po přestěhování na Slovensko, kde jsem na delší dobu odříznutý od rodiny, mám i čím dál více rád Portréty. Přitom při jeho představení na WWDC v červnu letošního roku jsem se mu smál. Nechápal jsem, proč jej Apple přinesl jako nový ciferník. Nedával mi smysl a přitom jej teď rád používám ve chvíli, kdy chci zavzpomínat na momenty s rodiči, sourozencem nebo neteří. Sice by Apple mohl zapracovat na umístění času, ale aspoň dal uživatelům možnost si fotografie trochu upravit, když strojové učení nerozpozná nejvhodnější místo pro hodiny na fotce.

AKTIVITA

Kroužky Aktivity jsou pro mě smrtí. Myslím, že za moji éru v magazínu iPure jste mohli zachytit, že jsem člověk, který má rád ve věcech pořádek a chce, aby dávaly smysl. Mám rád minimalismus věcí, kterými se chci obklopovat v životě a zároveň pokud něco začnu, chci v tom pokračovat. Pocit, že bych nějaký den něco ve svém životě "nesplnil" mě trochu děsí. Ne, že bych to nepřežil, ale udělám vše proto, abych o 100% linku nepřišel.

Není to vyloženě obsedantně kompulzivní porucha, je to prostě radost z pocitu, že mám vše pod kontrolou. Když nemám, začínám se cítit ohrožený. Možná i proto se už přes 700 dní každý den učím španělsky s Duolingem.

Na druhou stranu jsem se naučil, že každá procházka je pro mě cvičením. I když je jejím cílem hospůdka s dětským hřištěm pro neteř. Nebo procházka v okolí slovenského hlavního města. Vlastně mi to přijde jako ideální způsob záznamů toho, co mi dřív částečně zaznamenával jen iPhone v aplikaci

Přemýšlím nad tím, proč Apple vlastně kroužky aktivity vymyslel. Ze všech logických pohledů zastávám názor, že chtěl bojovat proti lenosti lidí.

Zdraví. Jen je škoda, že hodinky neznají aktivitu "Pouštění draka".

Začal jsem díky své zkušenosti přemýšlet nad tím, proč Apple vlastně kroužky aktivity vymyslel. Ze všech logických pohledů zastávám názor, že chtěl bojovat proti lenosti lidí. K tomu, aby je dotlačil něco dělat, jsou kroužky perfektní nástroj. Hlavně pokud máte menší poruchu osobnosti. Nebo prostě máte rádi pořádek a splněné cíle. Vždyť to je taky hlavní cíl Apple Watch, ne? Aby byly vaším zdravotním a sportovním pomocníkem.

ZDRAVOTNÍ FUNKCE

Tady bych chtěl říct, že je mi vlastně jedno, co hodinky měří. Stále jsme několik let daleko, než budou rozeznávat hladinu cukru v krvi, teplotu nebo krevní tlak. To jsou dle mého tři hlavní směry, které by měl Apple implementovat do dalších modelů.

Měřím si EKG jen pro zábavu přibližně jednou měsíčně a velmi často se mi stane, že výsledek ukáže nízkou kvalitu záznamu, i když sedím naprosto klidně s rukama na stole. Saturaci kyslíku už nějakou dobu ani nespouštím.

Nechci znít negativně. Myslím si ale, že všechny zdravotní funkce z hodinek (a možná dalších budoucích produktů) budou lidem pomáhat poskládat si skládačku z těchto výstupů dohromady jako puzzle. Samostatný jeden údaj není extra vypovídající. Ale tvrdá data za několik let už mohou být pro vašeho osobního lékaře skvělou databází. Třeba nám ji Apple jednou dovolí i přehledně vyexportovat z aplikace Zdraví.

CVIČENÍ

Dodnes nechápu, proč mi musí aplikace nabízet tak velkou databázi různých typů cvičení. Za půl roku, co se mnou hodinky existují a žijí, by snad mohly tušit, že všechny typy cvičení nedělám. OK, aspoň že jdou ze seznamu vymazat a opětovně kdykoliv přidat. Stejně tak je od Apple dobrým krokem, že nechává na uživateli, které informace při cvičení jsou pro něj podstatné.

Je to ale šikovný pomocník, který kontroluje mé procházky do přírody, volejbal nebo ping

pong. Štěstí, že fotbal jsem tady začal hrát venku, protože s Apple Watch bych se na tvrdou podlahu haly bál.

ŘEMÍNKY

Jó, tady bych se dokázal zastavit na dlouhou dobu. Obecně jsou barvy a možnost přizpůsobení velkým benefitem pro každého, kdo se chce odlišit nebo produkt přizpůsobit obrazu svému. Možná proto Apple dřív nabízel devět barevných variant napříč produkty a dnes je na více než padesátce (bez příslušenství). Ale o tom zase jindy.

Začínal jsem asi jako každý se sportovním řemínkem, a následně velmi rychle pokračoval s provlékacím sportovním řemínkem. Protože existuje mnoho typů, a sám jsem netušil, u kterého nakonec zůstanu, každý model jsem objednal nejdříve z Aliexpressu, abych si ověřil, že mi bude vyhovovat a nebudou to vyhozené peníze. Také za cenu jednoho kusu na Apple Store koupíte slušnou zásobu snad všech typů řemínků z Číny.

Nečekal bych, že to řeknu, ale uvedením navlékacích řemínků u mne nejdřív Apple velmi klesnul a až po půl roce velmi silně vystoupal. V mých očích bylo strašně nepraktické mít řemínek, kterému nemůžete upravit délku. Přece jen zápěstí je podstatně užší než široká část vaší dlaně, přes kterou V mých očích bylo strašně nepraktické mít řemínek, kterému nemůžete upravit délku. Myslel jsem, že se po čase musí řemínek roztáhnout a nebude držet.

musíte řemínek navléknout. Myslel jsem si, že se po čase používání musí řemínek roztáhnout a nebude držet tak pevně.

Částečně to je pravda, ale při cenách řemínků na Aliexpressu to přežijete. A pokud kupujete originální, nejspíš nevlastníte jen jeden řemínek. Zajímavé u mě bylo, že stejná velikost pleteného a sportovního řemínku mi sedí jinak. Nakonec nejčastěji používám navlékací pletený přes den a klasický sportovní na sport. Až to bude možné, a navštívím v příštím roce Apple Store, vyzkouším si originály přímo na místě. Už tak si výlet musím naplánovat kvůli baterii v iPhone 12 mini a velkému škrábanci na iPadu Pro 11, takže při čekání na vyřešení pojištění Apple Care+ si možná udělám radost novým řemínkem.

CO ZKUŠENOST DALA?

Jak vidíte, nezmiňuji každý aspekt používání chytrých hodinek. To by moje recenze byla asi v délce, na kterou jsou zvyklí čtenáři Macstories. Co mi dala půlroční zkušenost s Apple Watch? Pokud kupujete pro sebe nebo pro své okolí chytré hodinky od Apple, rozhodně se vyplatí sledovat ceny na srovnávačích a hledat i poslední model v nabídce, cca po necelém roce od uvedení na trh.

Pokud nevíte, zda jsou hodinky to pravé pro vás, vyberte starší model, protože sám bych se po prvních 14 dnech (kdy je možné výrobek vrátit) nedokázal rozhodnout, jestli se mi investice vyplatila.

Když však jdete najisto, nejspíš už víte, jaké barevné provedení chcete pořizovat. Sám tak například vím, že by se mi po konci životnosti "šestek" líbily nejvíce titanové modely. Ty ale u nás nejsou dostupné, a tak se nejspíš spokojím s ocelovým modelem. Ne, že by se mi hliníková verze nelíbila, ale kromě pojištění Apple Care+ bych si byl určitě ještě jistější, že se hodinkám nic nestane.

RADOSTNÝ OTROK

Kromě zábavy ze střídání řemínků mě zároveň trochu trápí pocit otroctví. Vím, že je to způsobené tím, že mám rád pořádek ve věcech a každý druhý by se mi asi vysmál, když denně řeším splněnou aktivitu. A to i ve chvíli, kdy je venku počasí, že byste ani psa nevyhnali, ale já si oblékám boty a vyrážím. Nejsem extra sportovec, který by běhal maratony, ale mám dobrý pocit, když každý den ty hloupé kroužky uzavřu.

I když jsem se tím oprostil od větší míry závislosti na iPhonu, našel jsem závislost jinde. Každý říká, že hodinky jsou prodlouženou rukou chytrého telefonu, ale mně to přijde moc jako klišé. Jsou totiž limity, na které občas narazím. Například chvíle, kdy mi nerozumí Siri. Ta mi po přechodu na iOS 15 hlásí, že mnou vytvořené playlisty neexistují. Nebo momenty, kdy vám rozhraní v hodinkách prostě nestačí.

Mám Apple Watch moc rád. Oblíbil jsem si mnoho jejich funkcí, bez kterých vlastně už nedokážu denně fungovat. Současně si ale uvědomuji, že je to čím dál více závislost na hmotné věci. Když se rozbije, tak další den v servisu budu bez svých uzavřených kroužků! Dostal jsem se tak do podobného bludného kruhu, jako když jsem si nastavoval budík na 4:30, abych nasdílel fotografii na Instagram. Trochu mě uklidňuje vědomí, že s Instagramem jsem nakonec skončil, takže je možné, že se něco podobného stane i s Apple Watch. Chci ale něco takového zažít? To je ta otázka.

Tipy a triky pro macOS

Návod 🔳 Jan Netolička

MacOS mě snad nikdy nepřestane překvapovat. Jsem do něj čím dál více zamilovaný, možná pro to je pro mě těžké na něm vidět chyby. Plynulost, rychlost, kompatibilita, jednoduchost. Je neuvěřitelné, co MacBook Air v základní konfiguraci ve spojení s čipem M1 a novým macOS dokáže.

acBooky používám již asi 7 let. Přechod z Windows pro mě nebyl složitý. Ba naopak, užíval jsem si každou minutu zkoušení a poznávání. Toto mě vlastně baví doteď. Rád bych vám zde ukázal mé nejoblíbenější tipy a triky nejen pro začátečníky – tentokrát pro macOS.

SPOTLIGHT

Spotlight jsem vychvaloval i v minulých dvou dílech. Nemůžu ho vynechat ani zde. Pro ty, kteří nevědí, do Spotlightu můžete zadat prakticky libovolný dotaz na obsah počítače, příloh zpráv nebo webu. S pomocí Spotlightu ale můžete také provádět základní převody měn nebo některých jednotek. Nástrojem Spotlight můžete také vyhledávat a spouštět jednotlivé aplikace nebo prohledávat obsah dokumentů uložených na vašem Macu. Aktivujete jej zkratkou CMD + MEZERNÍK.

PŘEPÍNÁNÍ MEZI APLIKACEMI A GESTA

Většina z nás má obvykle na Macu spuštěných hned několik aplikací najednou. Mezi spuštěnými aplikacemi můžete velmi snadno a rychle přepínat – pomůže vám k tomu klávesová zkratka CMD + TAB (podržte nejprve klávesu CMD a poté stiskněte TAB). Ve středu obrazovky Macu se vám objeví zmenšená verze Docku, na které pak s pomocí klávesy TAB můžete přepínat mezi jednotlivým spuštěnými aplikacemi. V režimu přepínání můžete také libovolnou aplikaci ukončit – stačí držet klávesu CMD, pomocí šipek označit ikonku vybrané aplikace a pro její ukončení stisknout klávesu Q.

Já na MacBooku využívám k přepínání aplikací nejčastěji gesta na trackpadu. Pokud si z minulého dílu, kde jsem psal o gestech pro iPady, pamatujete gesto na přepínání a vypínání aplikcí, na trackpadu je stejné. Stačí čtyřmi prsty přejet přes plochu vpravo nebo vlevo. Při posunutí prstů směrem nahoru, se vám objeví všechny aktivní plochy.

AKTIVNÍ ROHY

Aktivní rohy na Macu představují užitečnou formu zkratek pro vámi vybrané akce – prostřednictvím této funkce můžete například zamknout obrazovku nebo třeba spustit spořič, stačí jen zamířit kurzorem myši do odpovídajícího rohu obrazovky. Já osobně nejvíce využívám vypnutí obrazovky, v případě, kdy se mi na pozadí stahuje větší soubor. Dále mě hodně začala bavit funkce rychlé poznámky. Aktivní rohy si "zaktivujete" v Mission Control, které naleznete v předvolbách systému.

11 ■ (P) → www.ipure.cz

K.

SKRÝT JEDNO NEBO VŠECHNA OKNA, PŘEPÍNÁNÍ MEZI PLOCHAMI

Pokud při práci na Macu potřebujete rychle skrýt vybrané okno, stačí stisknout klávesovou zkratku CMD + H. Aplikace "ustoupí" do pozadí. Pokud potřebujete skrýt všechna okna najednou s výjimkou toho, ve kterém v danou chvíli pracujete, ani to není problém. K tomuto účelu slouží klávesová zkratka OPTION/ALT + CMD + H. Pokud pracujete na více plochách, můžete mezi nimi přepínat s pomocí klávesy CTRL a šipek doleva \leftarrow či doprava i.

RYCHLÉ OTEVÍRÁNÍ SLOŽEK, ČIŠTĚNÍ PLOCHY A OKAMŽITÉ MAZÁNÍ SOUBORŮ

Pro rychlé otevření složky – ať už ve Finderu, nebo na ploše – označte příslušnou složku a stiskněte CMD + 1, zobrazí se vám okamžitě obsah složky. Pro návrat zpět stiskněte CMD + 4. Pokud se plocha vašeho Macu vždy po určitém čase stane nepřehledným odkladištěm různého obsahu, můžete zapnout funkci "Sady". Stačí na ploše kliknout pravým tlačítkem myši, zvolit položku Používar sady a vaše soubory se na ploše budou automaticky řadit podle typu. Pokud chcete některý ze souborů na svém Macu okamžitě smazat bez přesouvání do koše, označte ho myší a stiskněte klávesy Option/ALT + CMD + BACKSPACE. Mimochodem, velmi rád při debatě na téma time managment používám frázi: "Pořádek na ploše počítače u muže značí to samé co pořádek u ženy v kabelce." Myslím si, že to o těch lidech hodně vypovídá, co myslíte? Já osobně mám plochu skoro vždy úplně prázdnou. Maximálně tam mám jen jeden nedodělaný projekt.

SNÍMKY OBRAZOVKY

Operační systém macOS nabízí hned několik možností pro pořízení snímků obrazovky, ke všem slouží snadno zapamatovatelné klávesové zkratky. Pro pořízení snímku celé obrazovky stiskněte klávesy SHIFT + CMD + 3. Pro pořízení snímku obrazovky vybrané oblasti stiskněte klávesovou zkratku SHIFT + CMD + 4 a poté výběr ručně upravte, po stisku klávesové zkratky SHIFT + CMD + 5 můžete provést nastavení výběru, který se vám při každém stisku této zkratky objeví znovu, dokud ho sami opět neupravíte.

BLOKACE POP-UP OKEN V SAFARI

Zamíříme k trikům pro pokročilejší. Nařízení Evropské unie o povinném vyžadování souhlasu s uložením cookies způsobilo, že prohlížení webových stránek je v mnoha případech méně komfortní než dříve. Ze všech stran se na nás valí sušenkové

lišty nebo dokonce pop-up okna dožadující se souhlasu. Díky rozšíření pro Safari se jich ale nyní lze snadno a nadobro zbavit.

Safari pro Mac podporuje rozšíření již několik let. Až nové verze iOS 15 a iPadOS 15 ale přinesly podporu rozšíření internetového prohlížeče i pro mobilní zařízení. Díky tomu vznikla jednoduchá aplikace Hush Nag Blocker, která funguje na všech platformách Apple, a která jednoduše blokuje v prohlížeči Safari všechny lišty a vyskakovací okna s informacemi o cookies.

Jakmile rozšíření nainstalujete, v Safari stačí jít do záložky Předvolby a v záložce Rozšíření povolit Hush. A to je vše.

VÍCE MONITORŮ, AIRPLAY A SIDECAR

Pro připojení monitoru dnes můžete využít moderní konektor USB-C, případně využít HDMI, DisplayPort nebo starší VGA a DVI s potřebným adaptérem.

ROZŠÍŘENÍ PLOCHY NEBO ZRCADLENÍ

Jakmile připojíte externí monitor, televizi nebo projektor k Macu, automaticky se nastaví rozšíření vaší plochy. Tzn. že oba monitory fungují samostatně a můžete tak využívat každý zvlášť a mezi nimi se přesouvat kurzorem myši. To se ale bude vždy chovat jinak podle toho, kde máte druhou obrazovku umístěnou. Navíc je na vás, která obrazovka bude ta hlavní (bude zobrazovat Dock a nová okna se budou otevírat právě na ní).

Nastavení monitorů hledejte v Předvolbách systému v části Monitory. Okno se zobrazí na každé obrazovce monitoru samostatně. Hledejte záložku Uspořáddání. Zde již uvidíte dvě nebo více modrých obrazovek. Jejich umístění můžete snadno měnit kurzorem myši a tím si nastavit uspořádání tak, aby odpovídalo realitě. Díky tomu pak můžete mezi obrazovkami plynule přecházet kurzorem myši.

Hlavní monitor zobrazuje horní řádek nabídek, tedy bílý pruh nahoře. Ten lze opět snadno chytnout kurzorem myši a přesunout na jinou obrazovku, čímž určíte, která obrazovka se má používat

"Pořádek na ploše počítače u muže značí to samé co pořádek u ženy v kabelce." Myslím si, že to o těch lidech hodně vypovídá, co myslíte?

jako hlavní. Každá obrazovka může mít i svou vlastní tapetu plochy.

Na stejném místě pak najdete ve spodní části zaškrtávací pole **Z**RCADLIT MONITORY. Tím bude obraz na obou displejích stejný a obrazovka Macu použije rozlišení externího monitoru nebo jiného zařízení. To se hodí zejména při prezentacích a dalších příležitostech, kdy je žádoucí mít všude stejné nastavení.

POUŽÍVÁME EXTERNÍ DISPLEJ SE ZAVŘENÝM VÍKEM MACBOOKU

Pokud nepotřebujete displej vašeho MacBooku a chcete používat primárně externí monitory, stačí MacBook jednoduše zavřít. Obraz se automaticky přesměruje na připojenou obrazovku. Nicméně Mac musí být v napájení, jinak nebude tento režim fungovat a při provozu na baterii je nutné mít v pohotovosti oba displeje.

BEZDRÁTOVÝ PŘENOS POMOCÍ AIRPLAY

Apple již dlouhou dobu nabízí svoji technologii AirPlay, která umožňuje bezdrátově sdílet obraz nebo zvuk na podporovaná zařízení v rámci lokální sítě. Pokud tedy máte Apple TV nebo televizi s podporou technologie AirPlay, můžete sdílet obraz bezdrátově na jedno kliknutí. Počítejte s tím, že k tomu potřebujete opravdu stabilní a rychlou Wi-Fi.

V Předvolbách systému v části Monitorv pak již najdete roletku AirPlav monitor a všechna podporovaná zařízení se v seznamu automaticky nabídnou, případně tuto možnost najdete v horním řádku nabídek.

IPAD JAKO EXTERNÍ DISPLEJ POMOCÍ SIDECAR

Pokud máte iPad s podporou Apple Pencil, můžete jej použít jako další displej a to dokonce

Apple již dlouho nabízí technologii AirPlay, která umožňuje bezdrátově sdílet obraz nebo zvuk na podporovaná zařízení v rámci lokální sítě.

i bezdrátově. Pro spolehlivé propojení můžete samozřejmě také použít kabel Lightning/USB-C, jinak postačí síť Wi-Fi.

V Předvolbách systému pak naleznete Sidecar, kde snadno vyberete podporovaný iPad a můžete si zvolit, zda na něm chcete zobrazovat boční panel nebo Touch Bar. Pokud máte navíc Apple Pencil, v podporovaných aplikacích můžete iPad využít jako kreslicí tablet.

Jakmile máte iPad připojený jako externí displej, platí stejné možnosti nastavení jako u kteréhokoli jiného monitoru, jak bylo uvedeno na začátku.

BONUS: VŠECHNA OTEVŘENÁ OKNA **VE FINDERU DO JEDNOHO**

Tuhle vychytávku jsem objevil před pár dny a teď už nevím, jak jsem bez ní celé ty roky mohl vydržet.

Ve Finderu naleznete vychytávku, díky které lze sloučit všechna otevřená okna do jednoho okna pod několik záložek. Pokud tedy máte otevřených deset oken, tak můžete jednoduše všechna okna přenést do jednoho okna s desíti záložkami.

Abyste mohli na Macu sloučit všechna otevřená okna Finderu do jednoho, tak stačí, abyste se přesunuli do jakéhokoliv aktivního okna Finderu. Jakmile tak učiníte, klikněte v horní záložce na možnost Okno. Z rozevíracího menu, které se zobrazí,

zvolte možnost Sloučit všechna okna. Bohužel není ve výchozím nastavení k této funkce přiřazena žádná klávesová zkratka.

🌸 25 📒

Pokud byste si ji chtěli nastavit, tak na Macu klikněte v levém horním rohu na ikonu jablíčka, a poté z menu vyberte možnost Předvolby sysтеми. Jakmile tak učiníte, rozklikněte v novém okně možnost KLÁVESNICE, a poté se v horním menu přesuňte do sekce ZKRATKY. V levé části okna se přesuňte do kategorie ZKRATKY APLIKAcí, a poté v levém dolním rohu okna klikněte na ikonu +. V rozevíracím menu Aplikace najděte možnost FINDER a do textového pole Název PŘÍKAZU napište bez uvozovek text "Sloučit všechna okna".

Poté klikněte do textového pole Klávesová zkratка a na klávesnici stiskněte zkratku, kterou chcete příkazu pro sloučení oken přiřadit. Já jsem kupříkladu využil zkratky CMD + CONTROL + SHIFT + M. Jakou zkratku si zvolíte, to už záleží jen a jen na vás. Pak už stačí kliknout na tlačítko Přidat.

Já osobně mám nejraději funkci Sidecar. Používám ji denně, hodně se těším také na Universal Control, které by mělo přijít do pár týdnů a to do konce podzimu. Věřím, že vám teď práce s Macem přiroste ještě více k srdci a usnadníte si život. Tak zase příště – třeba nad tipy pro watchOS. 🕑

Zdraví Existuje ideální aplikace?

Magazín 🔳 Filip Brož

Čím více sportuji, tím více si uvědomuji, jak jsou pro mě důležitá data naměřená pomocí Apple Watch nebo Garmin Fenix. Patrně tušíte, že jsem případ pro "chocholouška" a používám dvoje hodinky. Mám v tom však jasno a už jsem o tom mnohokrát mluvil. Oproti tomu ohledně aplikací, které měří zdraví, jsem stále rozpolcen. Paradoxně mnohem více používám aplikaci Connect od Garminu, než Zdraví od Applu. Proč? Co bych chtěl změnit? eště než jsem začal používat hodinky Garmin, nedal jsem na aplikaci Zdraví a Aktivita dopustit. Patrně to bylo i tím, že jsem neznal nic jiného a neměl srovnání. To však už mám a přesně vím, co mi ve Zdraví nebo v Aktivitě chybí. Paradoxně to vnímám i u svých klientů či během školení. Lidé jsou zmateni, zda mají používat Zdraví nebo Aktivitu. Po docvičení hledají nějaké údaje a srovnání, ale není to úplně intuitivní, což jde lehce proti zásadám Applu. Pojďme se podívat, jak je to u Garminu a následně to srovnáme se Zdravím a Aktivitou.

PŘEHLEDNÝ CONNECT

Jakmile si pořídíte jakékoliv hodinky Garmin, vše ovládáte a nastavujete skrze aplikaci Connect. Zde rovněž vidíte všechny své údaje a naměřené hodnoty. Při každém spuštění se hodinky a aplikace

synchronizují, buď skrze Bluetooth nebo WiFi. Následně hned na první obrazovce vidím vše potřebné a zároveň si to mohu srovnat.

Ihned vidím poslední aktivitu (v mém případě běh), srdeční tep, Body Battery, Stres, Spánek, Kroky, Patra, Kalorie, Režim spánku, Dýchání či celý předchozí den. Prostě vše na jednom místě, jasně a přehledně. Zároveň jsou data neustále aktualizována.

Na dalších kartách pak mohu vidět různé výzvy, ať už osobní či s přáteli, své rekordy, kalendář, nebo kompletní další nastavení. V zásadě mi však stačí hlavní obrazovka. Jakmile si ji jednou srovnáte, už nepotřebujete více.

Pokud půjdu dál, tak Garmin je silný v dalších tipech a doporučeních. Jakmile začnete jakýkoliv sport brát trochu vážněji, vždy obdržíte relevantní informace, které vás posunou dál. Je to takový můj osobní (virtuální) trenér. Mohu si zde například zapnout trénink na půlmaraton či maraton. Když používám hrudní pás od Garminu, získám další data o svém tělu – například jak jsem při běhu vyvážen, dopad a délka kroku, tréninkový přínos, dynamiku běhu a spousty dalších údajů. Mnoho z nich ani neumím pořádně vyhodnotit.

Hodinky se vás snaží posouvat dál a motivovat. Je jedno, zda jezdíte na kole, běháte nebo lyžujete. Vždy si najdete to své. V tom je síla. Vše lze samozřejmě sdílet či s tím jakkoliv pracovat.

A CO ZDRAVÍ OD APPLU?

Když zapnu aplikací Zdraví, tedy takový centrální mozek pro všechny mé aktivity a údaje, vždy jsem zmatený a přitom by stačilo tak málo. Nevím, jak vy, ale já se často v jednotlivých kartách a nastavení ztrácím. V souhrnu sice vidím údaje o svém těle, EKG, spánek a jednotlivé aktivity, ale tím, jak je k tomu další text a odkazy, vždy ztratím ponětí, co vlastně hledám. Chybí mi nějaká domovská obrazovka, která bude jasná a přehledná. Je to hodně o minimalismu.

Když kliknu na tlačítko Prohlížení, je to jako otevřít encyklopedii. Je tam tolik různých podkategorií, ve kterých se mi ani nechce vyhledávat. Přitom tam jsou podobné, ne-li stejné, údaje jako v Connect od Garminu.

Aby toho nebylo málo, tak Apple má ještě jednu aplikaci speciálně pro Apple Watch a naměřená data – Kondice. Ta je sice o něco přehlednější, než Zdraví, ale i tak najít například vaši historii cvičení, znamená dvakrát klepnout a hledat. Tahle prostá aktivita, dělá mnoha lidem problém a často uživatelé neví, kde se mohou podívat na své výkony a kroužky. A co teprve když si omylem povolíte zaznamenávání údajů z více chytrých hodinek či náramků. Guláš je na světě.

STAČÍ JEN APPLE WATCH?

Samozřejmě většina lidí si vystačí s Apple Watch nebo zkrátka jedním sportovním náramkem či hodinkami. Mě berte s rezervou. Však už také pomalu docházím k názoru, že k tomu co právě dělám a jak dlouho běhám, tak potřebuji více Garmin než Apple Watch. Ty mě například na posledním ultramaratonu úplně vypekly.

Běžel jsem v horách 63 km a zhruba v polovině trasy se zcela vybily, a to jsem jen pouštěl hudbu. I aktivita lehce "zahaprovala" a byl jsem rád, že jsem vše měl zaznamenané od Garminu. Na druhou stranu mám Apple Watch stále moc rád a neumím si představit, že bych je sundal. V kombinaci s iPhonem na práci a notifikace, jsou nenahraditelné. A ruku na srdce – málokdo z vás bude mít ambice běhat 10 hodin po horách či trénovat na maraton. Na 10kilometrový běh, posilování, chůzi či projížďku na kole jsou Apple Watch super. Na to nepotřebujete Garmin.

POUČENÍ?

Osobně mě to vede k tomu, že Zdraví a Aktivitu od Applu už skoro vůbec nepouštím. Vystačím si s Connect od Garminu, ale na druhou stranu bych si hrozně přál, aby tyhle funkce a design převzal právě Apple. Aplikaci Zdraví a Aktivitě by to hrozně Osobně Zdraví a Aktivitu od Applu už skoro vůbec nepouštím. Vystačím si s Connect od Garminu, ale na druhou stranu bych si přál, aby jeho funkce převzal Apple.

prospělo. Proč musíme používat dvě aplikace, když by to šlo elegantně vložit do jedné. Možná bych pak ani nepoužíval Connect, jelikož bych data našel na jednom místě.

Tak či tak stojí za to svá data občas lehce analyzovat a přemýšlet nad nimi. Často dojdete k tomu, co vám vyhovuje, jaké jsou vaše návyky a životospráva. Ve Zdraví můžete zaznamenávat i příjem kalorií, vody či kofeinu. V neposlední řadě zde vidíte svou případnou medikaci či zdravotní obtíže, které lze sdílet s lékaři nebo trenérem. Pokud aspirujete na větší výkony, ale stále v hobby prostoru, je fajn zkusit Garmin či jiné chytré sportovní hodinky, které umí nabídnout více a zároveň lépe odolávají extrémním podmínkám. Jako vždy, volba je na vás. **(**

Baterie Mýty a omyly při jejich používání

Návod 🛯 Jakub Michlovský

Najdete je prostě všude; ve vašem iPhonu, hodinkách, notebooku a třeba i ve sluchátkách. Řeč je pochopitelně o akumulátorech, které dodávají energii veškeré mobilní technice. Práce s nimi se může zdát být nad slunce jasná, ale přesto dělá spousta uživatelů chyby, kterými akumulátory ničí.

DURACEL

hci se zaměřit zejména na běžnou spotřební elektroniku, se kterou přicházíte do kontaktu každý den. Velmi obecně se dají do tohoto pojednání zahrnout i baterie elektromobilů a modelářské RC baterie, jde totiž stále o chemické články, ale výše zmíněné mají svá specifika, na která se nesmí zapomínat.

Na začátek je třeba udělat pořádek v názvosloví, protože v obecné češtině je akumulátor a baterie totéž. Byť striktně technický popis hovoří jinak. V textu si tedy dovolím používat zaběhlé termíny, které jsou sice technicky špatně, ale budete jim rozumět. Začnu s termínem primární článek: jde o chemický elektrický zdroj na jedno použití. Označuje se také jako galvanický článek. Po vybití je tedy článek dále nepoužitelný a je určen k likvidaci. Nejklasičtější je jednoznačně článek AA, který máte třeba v ovladači od televize. Velkou výhodou je bezproblémové skladování, protože primární články mají až extrémně nízké samovybíjení. Druhý důležitý termín je akumulátor: velmi obecně jde o zařízení schopné uchovávat a opakovaně vydávat a přijímat energii. V našem případě myslíme tedy hlavně elektrickou energii a pak je možné používat i termín – sekundární článek. Akumulátor máte v telefonu, v hodinkách, ale jde třeba i o nabíjecí článek AA atd. A poslední důležitý termín je baterie: technicky

přesně jde o skupinu primárních nebo sekundárních článků spojených do jednoho celku. Nejčastěji se články zapojují do série, kvůli vyššímu výstupnímu napětí, ale pokud si to situace žádá, mohou být články řazeny i paralelně, či kombinovaně. Krásným příkladem budiž klasická autobaterie – její výstupní napětí činí 12 V a je toho docíleno spojením šesti článků s napětím asi 2,1 V. Takže "tužkovka" a akumulátor ve vašem iPhonu nejsou baterie, ale články. Nicméně termín baterie se vžil v takové míře, že jej budu také používat, byť technicky nesprávně.

VŠECHNO JE TO CHEMIE

Na jednu stranu je u baterií a článků znát neuvěřitelný pokrok, na druhou stranu se princip fungování od vytvoření prvního Voltova článku kolem roku 1800 změnil jen kosmeticky. Každý článek tvoří zpravidla dvě elektrody: kladná a záporná. A mezi elektrodami je elektrolyt, tedy řekněme prostředí. Dnes nejčastěji ve formě jakéhosi gelu, ale může jít i o kyselinu, či jinou kapalinu, plyn, nebo vakuum.

Baterie tedy fungují na základě řízené, chcete-li kontrolované, chemické reakce. U primárního článku jde o reakci jednosměrnou, u akumulátorů musí být z principu věci chemická reakce obousměrná: při vybíjení proběhne jedna chemická reakce a při opětovném nabíjení proběhne obrácená reakce,

která vrátí věci do původního stavu. A z toho celkem jasně vyplývá, proč se akumulátory opotřebovávají: nikdy totiž není možné přesně řídit chemickou reakci tam a zpět. Je to jako rozpustit mýdlo ve vodě, pak odpařit vodu a získat zpět mýdlo, to pak zase rozpustit... Pokud to budete dělat večer co večer (ano, tohle je narážka na každovečerní nabíjení iPhonu), tak za tři roky rozhodně nedostanete to mýdlo, co jste měli na začátku.

Do hry dále vstupuje teplota: když něco zahřejete, probíhá chemická reakce jinak a mohou spolu reagovat prvky, které by si za běžné teploty jeden druhého ani nevšimly. A svou roli má pochopitelně i chemická čistota použitých prvků. Každý nevítaný atom narušuje chemickou reakci a dělá neplechu při nabíjení i vybíjení.

Přesná chemická konstrukce je do jisté míry také výrobním tajemstvím, Li-Ion článek není pokaždé stejný, může se výrobce od výrobce lišit v drobnostech, které zajišťují stálejší a předvídatelnější chemické reakce a tím pádem i delší životnost.

KRÁTKÁ EXKURZE DO TECHNOLOGIÍ

V segmentu spotřební elektroniky se nejčastěji setkáte se třemi technologiemi baterií: NiMH, Li-Ion a Li-Pol. Technologii NiMH (Nikl-metal hydridový akumulátor) si dnes pravděpodobně nejvíce spojíte s nabíjecími články AA, ale používaly se také v telefonech, kdy se tři články se jmenovitým napětím 1,2 V spojily do baterie s kapacitou 3,6 V. Nebudu vás obtěžovat chemickým rozborem. Důležité jsou klíčové vlastnosti: články jsou levné, snadno vyrobitelné a dlouho si drží napětí 1,2 V, téměř až do vybití. Dají se bez problémů vybíjet až do nuly, aniž by to nějak degradovalo článek. Je super, že se dají provozovat s minimem elektroniky, nabíječky baterií AA jsou opravdu jednoduché a příliš toho nehlídají. Na druhou stranu, pokud koupíte lepší nabíječku

Pokud necháte lithiové články několik dní vybité, tak jste je jednoduše popravili.

baterií AA, která třeba hlídá teplotu a více reguluje nabíjecí výkon, mohou vám pak články vydržet hodně dlouho. Velkou nevýhodou je poměrně rychlé samovybíjení, které se může pohybovat okolo 15 až 30 %. Nicméně třeba legendární Panasonic Eneloop udrží až 70 % kapacity po dobu 5 let. Mám je v blesku hromadu let a jsou to neskutečné držáky. Pro telefony a hodinky není NiMH technologie už tak zajímavá, články je obtížné vyrobit v tenkých profilech, které si moderní doba žádá, a to už vůbec nemluvím o nějakých nepravidelných a dělených tvarech. Z formátu AA nebo AAA ale NiMH jen tak někdo nevyštípe.

Z mobilů, sluchátek a hodinek však budete znát spíše technologii Li-Ion a Li-Pol. Lithium-iontový akumulátor je o něco starší a velmi rozšířený typ, Lithium-polymerový akumulátor je o něco novější a dá se označit za evoluci Li-Ion. Obě technologie pracují na podobném principu, ale rozdíly zde pochopitelně jsou.

Li-Ion aktuálně nejčastěji uvidíte ve formě "buřtů" 18650 a jejich dalších odvozenin. Nicméně ty tvary mohou být všelijaké: Li-Ion najdete v telefonech, noteboocích, powerbankách atd. Jmenovité napětí článku činí 3,6 V. V plném nabití je to 4,2 V, bezpečné vybití má hranici 3 V. Pokud však klesne napětí pod 2,7 V, dochází k nevratným ztrátám kapacity a článek se pak musí docela složitě oživovat. Silnou stránkou je velmi malé samovybíjení, udává se 3 až 5 %. Dále jsou články schopné dodávat vysoké proudy a krátkodobě pracovat i ve zkratu. To ale pochopitelně záleží od konstrukce každého článku. Problematické je stárnutí akumulátoru, které probíhá úplně samo, bez ohledu na to, jestli je používaný nebo jen uskladněný. Stárnutí pochopitelně urychluje vybíjením vysokými proudy, ale také zbytečným držením akumulátoru v plném nabití. Ještě horší je ale úplné vybití článku a ponechání jej v tomto stavu.

Li-Pol články se s Li-Ion v mnohém shodují, mají stejné napětí a také špatně snáší vybití pod 2,7 V. Opět nebudu probírat přesné chemické složení, ale je třeba zmínit zásadní rozdíl mezi Li-Ion a Li-Pol. Li-Ion používá jako elektrolyt vodivou lithiovou sůl v organickém rozpouštědle, technicky jde o velmi viskózní kapalinu. Důležitou součástí je i tzv. separátor, který odděluje katodu a anodu, aby nedošlo ke zkratu. Li-Pol nepoužívají kapalný elektrolyt, ten má strukturu polymerního filmu, takže není potřeba separátor. Díky tomu mohou být Li-Pol články velmi tenké, částečně pružné, případně se dají vytvarovat. Jistě si vzpomenete na různě poohýbané telefony, nebo dokonce náramky s baterií omotanou kolem zápěstí. Li-Pol také o něco lépe snáší stárnutí,

články jsou však náchylnější na mechanické poškození, protože kvůli chybějícímu separátoru dochází při proražení pláště ke zkratu. Trpí také na zvyšující se tlak, takže se na konci života umí nafouknout, což se vám mohlo stát třeba u Apple Watch, kdy nafouklá baterie vytlačí displej.

81% Charged

CO TEDY BATERIÍM ŠKODÍ?

8

2

3

Jednoznačně největší mýty panují stran nabíjení, které se přenáší ještě z dob, kdy se používaly NiMH baterie, těm totiž nejvíce vyhovuje naplno je nabít a pak vybít. Radilo se také nenabíjet třeba při 50% stavu, ale k tomu spíše není důvod. NiMH články snesou opravdu šílené zacházení a pokud si třeba na baterie AA koupíte nějakou lepší nabíječku, budou sloužit dlouho a dobře.

Pravým opakem jsou články Li-Ion a Li-Pol, ty se bez kontrolní elektroniky neobejdou. Čip, který hlídá nabíjení a vybíjení, je buď přímo součástí baterie, nebo je v zařízení. U lithiových článků je třeba velmi hlídat teplotu, to je totiž kritický parametr. A teď to zásadní: lithiovým bateriím nevadí nabíjení v jakékoli úrovni nabití. Jestli nabíjíte baterii od půlky nebo do půlky, je fakt jedno, opotřebovává se stejně málo. Škodí jí dlouhodobé připojení k nabíječce a držení na 100 %, což ale většina moderní techniky řeší různými softwarovými fintami. Zařízení se učí, kdy jej sundáváte z nabíječky a třeba posledních 20 % nabije až těsně před tím, než vstanete. Čím ale lithiové články zničíte bezpečně, je hluboké vybití. Netřeba panikařit, když telefon zahlásí 0 % a vypne se. Většinou má ještě nějakou rezervu, právě jako ochranu před poškozením. Když ale takto vybitý telefon necháte v šuplíku několik dní, tak jste baterku prostě popravili.

Krásný mýtus panuje také kolem tzv. cyklů baterie. Plný cyklus se počítá od vybití do plného nabití, což je v praxi téměř nerealizovatelné. Proto se

Nafouklé články jsou hodně nebezpečné, mohou se uvnitř zařízení propíchnout, zkratovat a začít hořet.

cyklus počítá z mikrocyklů, tedy z kombinací samovybíjení, nabíjení a vybíjení. Popohnání baterie ze 30 % na 60 % se nepočítá jako jeden cyklus, ale jen část cyklu. Jak je daný cyklus počítán, je záležitostí jednak typu baterie, ale také specifikací výrobce, a ne vždy je tato informace úplně jasná. Většinou se udává počet cyklů, který baterie zvládne, než dojde k poklesu kapacity, ten pokles je opět definován výrobcem. Jenže šetřiví jedinci se snaží využít cyklus na maximum v domnění, že baterii pomáhají; pak trápí lithiové články do nuly a nechávají je dlouho na nabíječce v plném nabití. Články se tím ničí a na cyklech stejně nic nenaženou. Počítání cyklů je hlavně věcí ochrany. Pokud baterie rychle ztrácí kapacitu a má minimum cyklů, je jasné, že je něco špatně. A starší baterii s hromadou cyklů zase elektronika pohlídá, aby se nenabíjela příliš vysokými proudy.

Svůj vliv má pochopitelně i teplota. Nízké teploty zpomalují chemické reakce a tím pádem u článku klesne napětí. Z fyziky si možná vzpomenete na výpočet výkonu, což je napětí krát proud. A pokud se telefon dožaduje nějakého výkonu a klesne napětí, začne logicky odebírat vyšší proud. Tím se pochopitelně baterie o něco více opotřebovává. V mrazu je tedy lepší telefon netrápit hraním her a renderováním videa. Jistě jste zažili, že se vám telefon v mrazu vypnul, to je dáno tím, že právě kvůli poklesu napětí musela dávat baterie značené proudy, které už prostě byly za hranicí jejích možností. Tady hodně záleží na tom, v jaké kondici článek je. NiMH typicky začnou zlobit okolo 5 °C. Li-Ion a Li-Pol vydrží obvykle fungovat ještě při teplotě -10 °C. Vysoká teplota je pochopitelně také problém, Li-Ion a Li-Pol mají bezpečný strop u 50 °C, teoreticky vydrží až 60 °C. Nad touto teplotou dochází k nevratnému poškození článku. Nabíjením v autě bez klimatizace a třeba při navigaci dáváte tedy telefonu řádně zabrat. A provozování baterie u této hraniční teploty jí rozhodně neprospívá.

Nejlepší je nabíjet akumulátory při pokojové teplotě, teplota jejich vybíjení (používání) je o dost volnější. Vykašlete se na levné superpomalé nabíječky, které nemají parametry, které vyžaduje výrobce. Opatrně také se supervýkonnými nabíječkami, byť jsou přímo od výrobce. Třeba 120W nabíječka na telefon opravdu funguje, ale nechci vidět stav baterky po roce používání. Je lepší držet baterky spíše nabité než vybité. Pro uskladnění se udává ideálně 60 % až 80 %. Pokud se článek nafoukne, je třeba jej zlikvidovat, protože se může uvnitř zařízení o něco propíchnout a začít hořet. A hlavně, pokud baterie doslouží, její místo rozhodně není v běžném směsném odpadu, ale na specializovaném sběrném místě.

Zálohování v praxi #3 Nastavujeme NAS pro spolupráci s Macem

Na základě vašich četných dotazů jsme se rozhodli v našem seriálu o zálohování udělat malou odbočku a podrobněji rozebrat nastavení NAS pro použití s produkty Apple. Pojďme se podrobně podívat na to, která nastavení jsou důležitá a co nejlépe funguje s Macem? Návod 🗖 Honza Březina

še začíná již u volby správného NAS neboli síťového disku. Jak jsme již vysvětlovali posledně, je zcela zásadní si rozmyslet, pro jaké účely jej chcete používat. Pokud má jít pouze o úložiště jedné ze záloh, můžete zvolit velmi jednoduchý NAS. Důvod je prostý, pokud se z jakéhokoli důvodu data na NAS ztratí či poškodí, nijak zásadně vás to nezasáhne, protože půjde pouze o jednu ze záloh, kterou budete moci vytvořit znovu. Riziko, že by došlo k souběžnému selhání hlavního úložiště a všech záloh najednou je zcela zanedbatelné.

Pokud ale má NAS sloužit jako jediná záloha nebo pokud kromě zálohování má sloužit i pro ukládání dat, pak potřebujete zajistit jeho dostatečnou spolehlivost a rychlost. Dle svých finančních možností můžete zvolit jako absolutní minimum NAS s dvěma disky a nastavit jej do režimu RAID 1, kdy se data zapisují na oba disky současně. Tím se výrazně sníží riziko ztráty dat.

Jestliže to váš rozpočet unese, vřele doporučuje volit minimálně čtyřdiskové úložiště, kde můžete nastavit RAID 5, který je úspornější a spolehlivější. Já osobně zvolil Synology 420+ a do ní osadil zatím 3 disky v konfiguraci RAID 5.

Safari

....

0 9 0

😫 Safari Soubor 1 🐂 26 % 🐑 🦈 😰 Q 😰 🛊 på 12. 8. 2243 ••• • • < > 0 9 0 ** 👼 | 🛓 Q

P @ Q **2 #** pata.

Synology[®]

PRVOTNÍ NASTAVENÍ NAS

Konkrétní nastavení NAS si předvedeme na příkladu zařízení značky Synology, které používám. Postup je ale podobný u většiny řešení. Po zapojení mojí DS420+ jsem spustil webového asistenta, který se stará o prvotní konfiguraci a nechal nainstalovat DiskStation Manager (DSM). Jde vlastně o operační systém celého zařízení, který se stará jednak o ovládání zařízení, ale zároveň umožňuje i instalování různých rozšíření a služeb.

Stejně jako u Macu jsem zvolil automatické aktualizování DSM, protože je to jediná cesta, jak udržet bezpečnost celého zařízení. Stejně jako u počítače platí, že výrobce hledá a opravuje bezpečnostní chyby a zranitelnosti ve svém systému a pouze aktualizovaný systém je rozumně bezpečný.

S bezpečností souvisí i založení si účtu u Synology, který kromě jiného umožňuje navázat přihlášení k NAS na potvrzení v mobilní aplikaci, vzdálený přístup k NAS, jeho zálohování na cloud a další funkce.

Pak již jen stačilo vytvořit fond úložiště ve variantě RAID 5 a přiřadit do něj osazené disky. Dobrou zprávou je, že mám jednu pozici pro disk volnou, takže pokud budu v budoucnu potřebovat rozšířit kapacitu NAS, mohu přidat další disk a připojit ho k stávajícímu fondu.

KONFIGURACE SVAZKŮ

Vytvořené úložiště je možné rozdělit na několik částí, kterým se říká svazky a každý z nich naformátovat jiným způsobem a používat k jiným účelům. Já jsem se rozhodl pro cestu maximální jednoduchosti a vytvořil jsem jeden velký svazek (14 TB) naformátovaný na Btrfs. Tento souborový systém umožňuje vytvářet složky s omezenou kapacitou a nastavenými konkrétními přístupy. Práce se složkami je dle mého názoru praktičtější a pružnější než rozdělení úložiště na více oddělených svazků.

Právě rozdělení celkové kapacity na menší části je zcela zásadní pro správné fungování Time Machine. Kdybyste úložiště nerozdělili na víc částí, pomocí svazků nebo složek s omezenou velikostí, Time Machine by postupně pohltila veškeré volné místo.

Proto jsem vytvořil sdílenou složku speciálně pro Time Machine a nastavil pro ni limit 10 TB. Číslo to není náhodné. Apple doporučuje mít pro Time Machine k dispozici 2× až 3× víc místa, než kolik máte dat. Aktuálně zálohuji zhruba 2 TB dat, takže 10 TB prostoru pro zálohy mi dá možnost se vracet k verzím souborů starým i půl roku.

9 ¥ 0 = 0 = 6 m C

1 🖬 xu 🗈 🕈 🖉 🤇 🖉 🕯 🌬

satel Soutor 0
 •••• □ < >

E Safari

isthy vývejiť o

••• D < > O < C = Watering and the second s

Synology umí jednotlivé sdílené složky šifrovat a tím zvýšit bezpečnost zálohy. Nicméně šifrovat data umí i samotná Time Machine, takže jsem dal přednost řešení od Applu. Na NAS je sdílená složka nešifrovaná, což snižuje zátěž procesoru NAS a zjednodušuje manipulaci s daty na NAS. O šifrování se stará přímo Mac ještě před tím než je odešle na NAS, což počítač zatěžuje zcela minimálně a upřímně mám o trochu větší důvěru v Apple než v Synology, co se týče zabezpečení dat.

Naopak jsem Synology povolil provádět kontrolní součty, což je mechanismus kontrolující integritu uložených dat. Apple se tudíž stará o bezpečnost dat vůči útokům zvenčí a Synology se stará o co nejbezpečnější uložení dat uvnitř.

NASTAVENÍ PŘÍSTUPOVÝCH PRÁV

Nejsem bezpečnostní technik a netrpím ani přehnanou paranoiou, přesto důsledné nastavení přístupových práv považuji za zcela zásadní. V NAS jsem vytvořil jeden administrativní účet, který používám pouze v situacích, kdy NAS nastavuji. Pro Time Machine jsem vytvořil samostatný uživatelský účet, který má pouze přístup do zvolené sdílené složky a nemá administrativní práva. A pak jsem pro jednotlivé uživatele v domácnosti vytvořil jejich účty, což mi umožňuje dobře řídit, kdo má kam a jaký přístup. Nastavení uživatelských účtů je zcela triviální. Opět jej najdete v DSM jako Uživatelé a skupiny.

DALŠÍ SDÍLENÉ SLOŽKY

Na závěr jsem pro každého uživatele v domácnosti vytvořil jeho vlastní sdílenou složku, do které má přístup pouze on, data jsou v ní šifrována přímo NAS a nikdo jiný do ní nemá přístup. A dále jsem založil jednu rodinnou sdílenou složku, do které mají přístup všichni členové rodiny a opět je šifrována NAS. Nastavení se provádí v DSM pod Sdílení složky.

ZÁVĚR

To, co jsme popsali, je v zásadě jedna z nejjednodušších variant, jak nakonfigurovat NAS pro použití v domácnosti v kombinaci se zařízeními Apple. Všechna data uložená na NAS jsou šifrována a je jasně definováno kdo k nim může přistupovat. Time Machine šifruje svoje data přímo na Macu, zatímco uložená sdílená uživatelská data šifruje přímo NAS. (2)

NEXT

